

Lahendused

1. Asteroid. Maa peal suudab inimene hüpata umbes poole meetri kõrgusele (st inimese masskese kerkib 0,5 m võrra). Seega inimene teeb maksimaalse pingutusega üles hüpates tööd mgh , mis muutub keha kineetiliseks energiaks. Et asteroidist vabaneda, peab see energia olema suurem kui inimese ja asteroidi gravitatsioonilise vastasmõju seoseenergia, mis on

$$E = \frac{GMm}{R} = \frac{4}{3}\pi GmR^2\rho,$$

kus M on asteroidi mass ja R - selle raadius. Seega piirjuhul $mgh = E$, millest

$$R = \sqrt{\frac{3gh}{4\pi G\rho}} \approx 2,4 \text{ km}.$$

2. Silindervõre. Maksimaalne käiguvahe kahe naaberjoone servast lähtuva kiire vahel on d (kui need tulevad vaataja suunas silindri puutujana). Sellele vastab difraktsioonijärk $n = \lfloor \frac{d}{\lambda} \rfloor$ (kus $\lfloor x \rfloor$ tähistab x -i täisosa). Arvestades, et difraktsioonipilte on näha mõlemal pool telge, saame lõplikuks vastuseks $N = 2\lfloor \frac{d}{\lambda} \rfloor + 1$.

3. Faasinihe. Olgu ahela impedanss Z . Siis kujutab antud ahel endast L ja Z järjestikühendust, mis on rööbiti C -ga, st $Z^{-1} = iC\omega + (iL\omega + Z)^{-1}$.

Selle võrrandi saab ümber kirjutada kujul $iC\omega Z^2 - CL\omega^2 Z - iL\omega = 0$.

Tuues sisse tähise $\alpha = CL\omega^2$ võime lahendi kirjutada kujul

$$Z = \frac{i\alpha \pm \sqrt{\alpha(4-\alpha)}}{C\omega}.$$

Niisiis, kui $CL\omega^2 \geq 4$, siis $\varphi = \frac{\pi}{2}$; vastasel korral

$$\varphi = \arctan \sqrt{\frac{\alpha}{4-\alpha}}.$$

4. Luminestseeruv kile. Lahendus

Kilest pääseb välja valgus, mille langemisnurk kile pinnale (seestpoolt) on väiksem täieliku sisepeegeldumise piirnurgast $\theta_0 = \arcsin(1/n)$ — enamuse otse, väiksem osa pärast paarikordset peegeldumist kile pinnalt. Kiirguse isotroopsuse tõttu on selle kiirguse võimsus pinnahüki kohta (intensiivsus) $I_L = I_0(1 - \cos \theta_0)$, kus I_0 on koguvõimsus (ruuminurga element $d\Omega = \sin \theta d\varphi d\theta$). Täieliku sisepeegeldumise tõttu kilesse “vangi” jäänud kiirgus neeldub, muundub soojuseks ja väljub soojuslikus tasakaalus kilest soojuskiirgusena, mille intensiivsus $I_T = I_0 \cos \theta_0$. Siit

$$I_T = \frac{I_L \cos \theta_0}{1 - \cos \theta_0} = \frac{I_L \sqrt{n^2 - 1}}{n - \sqrt{n^2 - 1}}.$$

Temperatuuril T oleva keha soojuskiirguse võimsus pinnahüki kohta $I_T \leq \sigma T^4$ (võrdus kehtib absoluutselt musta keha jaoks), kus $\sigma = 5,67 \times 10^{-8} \text{ J} \cdot \text{s}^{-1} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{K}^{-4}$ on Stefan-Boltzmani konstant, millest

$$T \geq \left[\frac{I_L \sqrt{n^2 - 1}}{\sigma (n - \sqrt{n^2 - 1})} \right]^{1/4} = 270 \text{ K}$$

Vastus: kile temperatuur on vähemalt 270 K.

5. Nöör. Hindame elektrostaatilist tõukejõudu F nööri keskpunktis kahe nööripoolte vahel. Esitame selle kujul

$$F = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_0^{L/2} dq \int_0^{L/2} dq' \cdot (x+y)^{-2},$$

kus y mõõdab parempoolse nööriosa punkti kaugust keskpunktist ja x on vastav suurus vasema nööripoolte jaoks. Kui $x+y \gg r$, siis $dq = \alpha dx$ ja $dq' = \alpha dy$. Hindamise jaoks saame piisava täpsuse, kui rakendada antud seoseid $x+y \geq r$ jaoks ja ignoreerime piirkonna $x < r$ panust. Tõepoolest, selle piirkonna puhul tuleb arvestada laengute ruumilise jaotusega nööril ning seda silmas pidades on suhteliselt lihtne näha, et antud piirkonna panus vaadeldavasse integraali ei ületa suurusjärgu poolest piirkonna $r < x, y < 2r$ panust (mida me korralikult arvestame). Niisiis, $F \approx \frac{\alpha^2}{4\pi\epsilon_0} \int_r^{L/2} dx \int_r^{L/2} dy \cdot (x+y)^{-2} \approx \frac{\alpha^2}{4\pi\epsilon_0} \ln(L/r)$, seega

$$L \approx r e^{4\pi\epsilon_0 T \alpha^{-2}}.$$

6. Nöör-II. Tähistagu u kuuli kiiruse seda komponenti, mis on nööriga risti. Sellisel juhul impulsimomendi jäävuse seadusest $ur = vR$, kus r on kuuli hetkekaugus august. Seega $u = v \frac{R}{r}$. Vastuse leiame energia jäävuse seadusest arvestades, et otsitaval hektel on kuuli kiirus risti nööriga ning seega kuuli kiirus võrdne u -ga:

$$2mg(R-r) + mv^2 = mv^2 \left(\frac{R}{r} \right)^2.$$

Saadud kuupvõrrandi võime läbi jagada meid mitte-huvitava teguriga $r - R$:

$$2gr^2 = v^2(R+r).$$

Seega saame vastuseks ainsa positiivse lahendi

$$r = \frac{v^2}{4g} \left(1 + \sqrt{1 + \frac{8gR}{v^2}} \right).$$

7. Mustad augud. Asendades $A = 4\pi r_h^2$ entroopia avaldisse saame $S = 4\pi kGM^2/\hbar c$. Temperatuuri leiame seosest $T = dS/dQ$, kus $dQ = c^2 dM$:

$$T_H = \frac{\hbar c^3}{8\pi kGM}.$$

Näeme, et temperatuur kasvab massi vähenemisel, st must auk on termodünaamiliselt ebastabiilne (soojuskiirgus vähendab massi, mis tõstab temperatuuri, mis viib veelgi kiiremale massikaotusele). Saame diferentsiaalvõrrandi

$$c^2 dM = -\sigma \left(\frac{\hbar c^3}{8\pi kGM} \right)^4 \cdot 4\pi \left(\frac{2GM}{c^2} \right)^2 dt.$$

Selle integreerimisel jõuame tulemuseni

$$t = \left(\frac{4\pi k}{\hbar c} \right)^4 \frac{G^2}{\pi \sigma c^2} M^3 \sim 10^{67} \text{ aastat}.$$

8. Seib. Magnetväli moodustab seibi ja tasandi vahel radiaalselt hargnevate jõujoontega pildi, kusjuures kaugusel l süsteemi sümmeetriateljest $B = B_0 r/l$. Magnetvoog läbi seibi on seega $\Phi = 2\pi r dB_0$. Et magnetvoog läbi üljuhitava kontuuri ei muutu, siis magnetvoog peab olema selline, nagu alguses: $\Phi = IL$. Niisiis magnetväli seibi siseserva juures $B_0 = \Phi/2\pi r d = IL/2\pi r d$ ja mujal tasandi ja seibi vahel

$$B = IL/2\pi l d.$$

Magnetvälja energia

$$E = \int_r^R \frac{B^2}{2\mu_0} \cdot 2\pi l d \cdot dl = \frac{I^2 L^2}{4\pi d \mu_0} \int_r^R \frac{dl}{l} = \frac{I^2 L^2}{4\pi d \mu_0} \ln \frac{R}{r}.$$

Jõud on selle tuletis pilu laiuse d järgi, st

$$F = \frac{I^2 L^2}{4\pi d^2 \mu_0} \ln \frac{R}{r}.$$

9. Kristall. Graafiku lähem vaatlus näitab, et keskosas on lineaarne lõik, mis vastab astmeseadusele $C \propto T^3$; vasakus servas (umbes $T_1 = e^{-\frac{3}{2}} T_0$ juures) toimub kiire kahanemine, mis on seletatav sellega, et selle kristalli madalaima sagedusega omavõnkumine ei ergastu. Niisiis $\hbar\omega_0 \approx kT_1 \approx 0,22kT_0$, kus $\omega_0 = \sqrt{E/\rho}/2l$. Niisiis, kui teaksime pikkust l , siis saaksime $E = \rho(0,44kT_0/\hbar)^2$. Teisest küljest toimub $T_2 \approx e^{\frac{3}{2}} T_0$ juures soojusmahtuvuse küllastumine, st siis on ergastunud ka kõige kõrgema sagedusega võnkumised. Küllastunud soojusmahtuvus on suhe soojusmahtuvusse temperatuuril T_1 annab võnkumise vabadusastmete arvu $(l/a)^3$ (õigemini küll kolm korda väiksema arvu, sest minimaalse energiaga võnkumisi on kuupvõre puhul kolm, igas kristallvõre telje sihis üks). Seega $(l/a)^3 \approx e^{10}/3$, st

$$l \approx 20a.$$

Nüüd jõuame ka vastuseni

$$E \approx \rho(9akT_0/\hbar)^2.$$